

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΛΗΣΤΡΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΜΕ ΣΤΟΧΟ
ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΝΕ -
ΧΑΡΑΤΣΙ ΣΤΙΣ ΕΛΙΤ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥΣ

Η επέλαση των πρωτοφανών ληστρικών μέτρων (με τον κατ' ευφημισμόν τίτλο «Πρόγραμμα Σταθερότητας») που επέβαλε η υποτελής ντόπια ελίτ υπό τις διαταγές της ευρωπαϊκής και υπερεθνικής ελίτ του διεθνοποιημένου συστήματος της Οικονομίας της Αγοράς και της αντιπροσωπευτικής ψευτο-«δημοκρατίας», απομυζεί ανελέητα το ήδη πενιχρό εισόδημα των μισθωτών, των εργαζόμενων με μπλοκάκι, των ανέργων και των συνταξιούχων, σηματοδοτώντας την αρχή μιας νέας εποχής σοσιαλφασιστικής βαρβαρότητας, που καταδικάζει τη μεγάλη πλειονότητα του λαού στην φτώχεια, τη μαζική ανεργία και την ανασφάλεια, ενώ συνοδεύεται από την αδίστακτη βία των πραιτοριανών του υπουργείου του «Προστάτη του Πολίτη» που αναλαμβάνει πλέον το ρόλο του κρατικού τρομοκράτη για την εφαρμογή τους. Όλα αυτά με την πλήρη συνέργεια των καθεστωτικών ΜΜΕ (με τα κρατικά να παίζουν τον πρώτιστο προπαγανδιστικό ρόλο στο έγκλημα που συντελείται) που διαφημίζουν την περιοδεία επαιτείας του «πρωθανδρείκελου» του συστήματος στους υπερεθνικούς «ομολόγους» του, προς χάρη της «διάσωσης της πατρίδας». Την ίδια στιγμή, η πιθανή σύσταση ενός «Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου» που δρομολογείται και προβάλλεται από τα ίδια μέσα ως «θετικό βήμα» απλά θα παγιώσει και θεσμικά τα μέτρα αυτά!

Όμως, μόνο τα όργανα του διεθνοποιημένου συστήματος της Οικονομίας της Αγοράς και της Αντιπροσωπευτικής «δημοκρατίας» και οι εγχώριοι και διεθνείς απολογητές του μπορούν να διαδίδουν ότι για την επιδείνωση της δημοσιονομικής τωρινής κρίσης και της χρόνιας πολυδιάστατης κρίσης της «πατρίδας» ευθυνόμαστε «όλοι» και να μας επιβάλλουν σε όλους να πληρώσουμε γι' αυτή, όταν αυτοί που ευθύνονται για την κρίση ήταν οι ίδιες οικονομικές και πολιτικές ελίτ που εγκατέστησαν και επέκτειναν -χρησιμοποιώντας συχνά κτηνώδη βία ενάντια σε λαούς, π.χ. Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν, πιθανόν σύντομα Ιράν κλπ. - το σύστημα αυτό και στα καθ' ημάς μέσω της ένταξης της Ελλάδας στην Ε.Ε. και τη συνακόλουθη εντατικοποίηση της αποσύνθεσης της (ήδη πενιχρής) παραγωγικής δομής της χώρας. Ήταν η ένταξη στον συστημικό θεσμό της Ε.Ε. που ολοκλήρωσε έναν εξαρτημένο ευρωπαϊκό καταμερισμό παραγωγής όπου η ελληνική βιομηχανική και αγροτική παραγωγή έγινε ένα ακόμα εξάρτημα/εργαλείο της αλυσίδας των ευρωπαϊκών πολυεθνικών και των μεγάλων «αγρομπίζνες» της Βόρειας Ευρώπης και η οποία επέτεινε την τεράστια ανισότητα μεταξύ Βορρά και Νότου. Σε αυτή την εξαρτημένη διαδικασία «Ανάπτυξης» ο λαός του Νότου παίζει το ρόλο φτηνής και εύλικτης εργασίας από τη μία και μαζικής κατανάλωσης εισαγόμενων αγαθών πρώτης ανάγκης της Ε.Ε. από την άλλη, σε μια τεχνοοικονομική και αποδοτική (για τις ελίτ και τα προνομιούχα στρώματα!) αλυσίδα παραγωγής και κατανάλωσης. Και αυτό, αφού πρώτα οι ξένες ελίτ χρύσωσαν το «χάπι» της ένταξης με μια τεχνητή ευμάρεια μέσω των επιδοτήσεων (που όλοι ήξεραν ότι έχουν ημερομηνία λήξης) και της δυνατότητας εύκολου δανεισμού που μας έδωσε το Ευρώ, τις οποίες μάλιστα οι ντόπιες ελίτ - ανδρείκελα του συστήματος εκμεταλλεύτηκαν για να φτιάξουν το γνωστό πελατειακό τους κράτος, οδηγώντας σε αστρονομικά ποσά το δημοσιονομικό χρέος και στην τωρινή κρίση.

Έτσι, η Ελλάδα έφτασε να χρωστά σήμερα 300 δις ευρώ (κυρίως σε Γερμανούς και Γάλλους τραπεζίτες) και ήδη να δαπανάει πάνω από τα μισά συνολικά δημόσια έσοδα στην πληρωμή τοκοχρεολυσίων. Το λογαριασμό θα πληρώσουν —με εντολή των υπεύθυνων για την κρίση— τα λαϊκά στρώματα. Γιατί η επέλαση των ληστρικών αυτών μέτρων — με το πετσόκομμα των μισθών και επιδομάτων, την αύξηση των έμμεσων και άμεσων

φόρων, το ξεχείλωμα των ορίων για συνταξιοδότηση— και η αύξηση της ανεργίας και της ευέλικτης «εργασίας» που νομιμοποιούνται τώρα επίσημα με τη νέα «εργασιακή μεταρρύθμιση» της σοσιαλφασιστικής κυβέρνησης, δεν βαρύνει βέβαια τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα, αυτούς δηλαδή που έτρωγαν τη μερίδα του λέοντος επί σειρά ετών από τα «θαλασσοδάνεια» που τώρα μας επιβάλλουν να ξεπληρώσουμε για να μη βουλιάξει η χώρα, αλλά οδηγεί στην εξόντωση τα μη προνομιούχα! Να «βάλουμε όλοι πλάτη» λοιπόν; Εμείς δημιουργήσαμε την κρίση, ή το σύστημα της οικονομίας της αγοράς με τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς του (ΕΕ, ΔΝΤ κ.λπ.), καθώς και τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ που διαχειρίζονται την οικονομία για το όφελος τους;

Το έγκλημα λοιπόν είναι καθαρά συστημικό και δεν είναι πρόβλημα «κακής» πολιτικής του ενός ή του άλλου κόμματος (ή «κακών» κερδοσκοπών) και γι' αυτό οι φαντασιοπληξίες όσων μιλάνε για αναστροφή του νεοφιλελευθερισμού κι επιστροφή του κοινωνικού κράτους είναι πέρα για πέρα εκτός πραγματικότητας. Κοινωνικό κράτος θα σήμαινε αύξηση των κοινωνικών δαπανών, δηλαδή υψηλό επιχειρηματικό κι επενδυτικό κόστος και άρα μείωση των επενδύσεων και φυγή κεφαλαίων (όπως ήδη συμβαίνει), δηλαδή ταχύτερη χρεωκοπία.

Παρόμοια, η πολυφορεμένη «πράσινη ανάπτυξη» που δήθεν μπορεί να μας βγάλει από την κρίση, όπως διατυμπανίζουν τα συστημικά φερέφωνα, ανήκει εξ ίσου στη σφαίρα της φαντασίας. **Η Ελλάδα δεν έχει τις απαραίτητες υποδομές για να παράξει και μπορεί μόνο να καταναλώσει «πράσινη ανάπτυξη», όπως κατανάλωνε και καταναλώνει σχεδόν τα πάντα εισαγόμενα εξαιτίας της αποσάρθρωσης της παραγωγικής της δομής στην Ε.Ε.** Το συνολικό οικονομικό αποτέλεσμα, επομένως, θα ήταν η παραπέρα επιδείνωση των διαρθρωτικών προβλημάτων της Ελληνικής οικονομίας και ιδιαίτερα του ισοζυγίου πληρωμών και του εξωτερικού χρέους, με νέες φορολογικές επιδρομές και περιστολή των δημοσίων δαπανών στο μέλλον για να μειωθούν τα ελλείμματα και προσωρινό μόνο όφελος στο περιβάλλον, **αφού η αιτία της οικολογικής κρίσης είναι η ίδια η Οικονομία Ανάπτυξης που δημιουργεί η Οικονομία της Αγοράς και όχι το χρώμα της Ανάπτυξης όπως παραπλανητικά ισχυρίζονται ΠΑΣΟΚ, Οικολόγοι – Πράσινοι κλπ.**

Η «λύση» που ήδη άρχισαν να επιβάλλουν οι ξένες ελίτ (δηλαδή οι δανειστές μας) και οι ντόπιες ελίτ κατ' εντολή τους, μπορεί να αποδειχτεί καταδικαστική για τα λαϊκά στρώματα.

Τα ψέματα, λοιπόν, τελείωσαν. Κινδυνεύουμε να προσχωρήσουμε σε μια νέα μορφή πολυετούς συστημικής βαρβαρότητας, οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής που δεν θα έχει προηγούμενο, με τα εξαρτημένα από τα κόμματα εξουσίας, συνδικάτα, να παίζουν το ρόλο συναίνεσης με την εξουσία και την «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» να χαρακτηρίζει «παράνομες και καταχρηστικές» τις απεργίες που δεν βολεύουν τις ελίτ οι οποίες θα καταπνίγουν με τη βία κάθε προσπάθεια κοινωνικής εξέγερσης, **αν δεν συγκροτηθεί άμεσα ένα μαζικό αντισυστημικό κίνημα με συνολική στρατηγική για άμεσα μέτρα που θα αναστρέψουν τη σημερινή προσπάθεια βάρβαρης αποικιοποίησης και μεσο-μακροπρόθεσμα μέτρα για το χτίσιμο μιας νέας δημοκρατικής κοινωνίας από τα κάτω όπου θα είναι αδιανόητη κάθε κοινωνική κρίση.**

Η λύση που προκρίνει σημαντικό κομμάτι της αντισυστημικής αριστεράς με το **Σύνθημα για «ανατροπή του Συμφώνου Σταθερότητας»** είναι εντελώς ανεπαρκής και αποπροσανατολιστική, καθώς μεταθέτει το πρόβλημα μέσα στην Ευρωζώνη, που με τους τωρινούς συσχετισμούς δυνάμεων και τις διαφορετικές συνθήκες σε κάθε χώρα που δημιουργήθηκαν λόγω της ίδιας της λειτουργίας του συστήματος, παραπέμπει τη λύση του στον ...αίωνα τον άπαντα, ενώ ο λαός θα έχει γονατίσει από το νέο Μεσαίωνα που μας προετοιμάζουν οι ντόπιες και υπερεθνικές ελίτ. Άλλωστε είδαμε το πού έγραψαν τα δημοψηφίσματα απόρριψης της Συνθήκης της Λισαβόνας οι ελίτ στην Ιρλανδία, στην Ολλανδία και αλλού και το θέμα αυτό (όπως και άλλα) έχει ήδη ξεχαστεί.

Ο στόχος δεν μπορεί να είναι, λοιπόν, να ανατρέψουμε απλά το «Σύμφωνο Σταθερότητας», αφού είναι η εξαρτημένη οικονομία και πολιτική μας στην Ευρωζώνη και στην Ε.Ε. που σε συνδυασμό με το Σύμφωνο αυτό δημιουργούν την ανισότητα με το εκρηκτικό κοινωνικό μίγμα και, φυσικά, μέσα στο πλαίσιο της ΟΝΕ, στη θέση του «Συμφώνου Σταθερότητας» οι ελίτ μπορούν να θεσπίσουν άλλα παρεμφερή «Σύμφωνα» που δεν θα αλλάζουν την ουσία της σημερινής αποικιοποίησης. Το ίδιο, η προτροπή απλά για «ανυπακοή» και απειθαρχία στην Ε.Ε., τη στιγμή μάλιστα που τα συνδικάτα ελέγχονται αποφασιστικά από τα κόμματα εξουσίας είναι τουλάχιστον ουτοπική, πόσο μάλλον όταν δεν έχει οδηγήσει ποτέ σε συστημική αλλαγή!

Υπάρχουν όμως άλλες λύσεις που θα μετέφεραν την πληρωμή του Χρέους σε αυτούς που το δημιούργησαν και ωφελήθηκαν βασικά από αυτό, ενώ συγχρόνως θα έβαζαν τις βάσεις για μια πραγματική τοπική αυτοδυναμία (όχι αυτάρκεια) που θα κάλυπτε τις βασικές ανάγκες όλων μας, χωρίς την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Είναι λοιπόν ανάγκη να συσπειρωθούν όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις γύρω από ένα μαζικό «αμυντικό» μέτωπο που θα πρέπει ως αρχικό βραχυπρόθεσμο στόχο, να πιέσει με τον αγώνα διαρκείας όλων των πολιτών (και όχι μόνο των εργαζομένων) σε αυτο-οργάνωση και μακροχρόνιες καταλήψεις πολιτικών, δημοτικών και εργασιακών χώρων που θα συντονίζουν συνομοσπονδιακά ανεξάρτητες από τα καθεστωτικά συνδικάτα απεργίες, με στόχο μια ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ που θα παραλύσει το σύστημα και θα παίξει ρόλο ρητής αντιπολίτευσης και αντιπληροφόρησης στις επιλογές των ελίτ και της συστημικής προπαγάνδας, και που θα έχει ως ΑΜΕΣΟ ΑΙΤΗΜΑ τη λήψη μέτρων:

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ «ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ»

• **ΑΜΕΣΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ** για την απόρριψη των ληστρικών μέτρων του αντιδραστικού «Προγράμματος Σταθερότητας» που επιβάλλουν οι ελίτ και **ΕΓΚΡΙΣΗ ΝΕΩΝ ΜΕΤΡΩΝ** για έξοδο από την κρίση που θα την πληρώσουν μόνο οι ελίτ και τα προνομιούχα στρώματα, που τη δημιούργησαν. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν:

- 1) την άμεση έξοδο από την Ευρωζώνη (ONE)** για να μη δεσμευόμαστε πια από το Μάαστριχτ και το Σύμφωνο Σταθερότητας και να μη μας διατάζει το Διευθυντήριο της ΕΕ,
- 2) την επανεισαγωγή της δραχμής**, σε ισοτιμία με το Ευρώ και τα άλλα νομίσματα που θα συμφέρει τη χώρα μας,
- 3) την επαναδιαπραγμάτευση του Χρέους** ώστε να επιμηκυνθεί η εξόφληση του μέχρι να αποδώσουν τα μέτρα κατά των προνομιούχων στρωμάτων,
- 4) την άμεση επιβολή φόρου μεγάλης περιουσίας (ακίνητης και κινητής) στις ελίτ και τα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα (καθώς και της αμύθητης εκκλησιαστικής περιουσίας)**, που πρέπει να κληθούν να πληρώσουν για τη μακροχρόνια κρίση στην οποία έριξαν την χώρα (με το αζημίωτο φυσικά!), μετά από γενική απογραφή της ώστε να μην μπορούν να την κρύβουν, και στη συνέχεια την επιβολή ενός φόρου π.χ. 10%, με κατάσχεση ανάλογης αξίας από την καταγραφείσα περιουσία σε περίπτωση άρνησης πληρωμής του φόρου, **ώστε να ξεπληρωθεί άμεσα όλο το Δημόσιο Χρέος**,
- 5) την εισαγωγή παράλληλων αυστηρών ελέγχων στη κίνηση κεφαλαίων** για να μην μπλοκαριστούν τα παραπάνω μέτρα από τους κερδοσκόπους και τις ελίτ.

• σε περίπτωση που οι ελίτ και η ΕΕ δεν δέχονται τα παραπάνω, ούτε δέχονται να κάνουν δημοψήφισμα τότε η πάλη του κινήματος θα έπρεπε να είναι:

- 1) για την άμεση έξοδο της χώρας από την Ε.Ε. και την κήρυξη χρεοκοπίας** (δηλαδή την προσωρινή στάση πληρωμών των τοκοχρεολύσιων {ΚΑΙ ΜΟΝΟ}), ώστε να προχωρήσουμε στην αναδιαπραγμάτευση των όρων πληρωμής του Χρέους και
- 2) για την εθνικοποίηση των Τραπεζών** που θησαύρισαν από τη σημερινή κρίση, ώστε να μην μπορούν να εκμεταλλευθούν την κήρυξη προσωρινής χρεοκοπίας του Κράτους.
- 3) για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για μια αυτοδύναμη, άμεσα ελεγχόμενη από τους πολίτες οικονομία** χωρίς καταναλωτισμό.

ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Πέρα όμως από τα άμεσα μέτρα στα οποία θα έπρεπε να συμφωνήσουν όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις της Αριστεράς, είναι επιτακτική η ανάγκη δημιουργίας **εδώ και τώρα** ενός **μαζικού, αντισυστημικού, αμεσοδημοκρατικού κινήματος**, που παράλληλα με την πάλη για την άμεση έξοδο της χώρας από την ΕΕ θα άρχιζε να χτίζει «από τα κάτω» εναλλακτικούς πολιτικούς και οικονομικούς θεσμούς με βάση τις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών, **ΕΞΩ από την Οικονομία της Αγοράς, τους «αντιπροσωπευτικούς» πολιτικούς και αλληλένδετους ιεραρχικούς θεσμούς (Κοινοβούλιο, Κράτος, Εκκλησία κλπ.)** ενώ θα δημιουργούσε λαϊκά εκπαιδευτικά εργαστήρια σε κάθε Δήμο που θα διέδιδαν τις απελευθερωτικές δημοκρατικές αξίες σε αντίθεση με τις ετερόνομες κυρίαρχες, μέσω των αυτό-διαχειριζόμενων δημοτικών ΜΜΕ και της δημοκρατικής Παιδείας. Αυτό σημαίνει:

Θεσμούς με:

- **Συλλογική λήψη όλων των σημαντικών αποφάσεων από συνελεύσεις άμεσης δημοκρατίας** που συνέρχονται ανά Δήμο και συντονίζονται μεταξύ τους με εκλεγμένες επιτροπές (από εξουσιοδοτημένους με ειδικές εντολές και όχι «αντιπροσώπους») σε τοπικό επίπεδο και, σε περίπτωση συνομοσπονδιών παρομοίων δήμων, σε περιφερειακό, εθνικό, ή και σε διεθνές επίπεδο.
- **Συλλογική ιδιοκτησία και έλεγχο των μέσων παραγωγής και διανομής** (που θα διαχειρίζονται οι «δημοτικές» επιχειρήσεις τις οποίες θα ελέγχουν οι δήμοι μαζί με τους εργαζόμενους σε αυτές) ώστε να ικανοποιούνται για όλους οι βασικές ανάγκες (σίτιση, στέγαση, ιατρική κάλυψη, εκπαίδευση, συγκοινωνίες, πλήρης κοινωνική πρόνοια για όλους τους πολίτες κ.λπ.).
- **Αυτοδιεύθυνση στη δουλειά, στο Πανεπιστήμιο κ.λπ. και κατάργηση των διακρίσεων** με βάση το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, την πολιτιστική και σεξουαλική ταυτότητα.
- **Επανενομάτωση της κοινωνίας στη φύση**, χωρίς την οικοκαταστροφική «Ανάπτυξη», με τη χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, την κατάργηση της καταναλωτικής κοινωνίας και την εξάλειψη όλων των δραστηριοτήτων που βλάπτουν το περιβάλλον και υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής και την ανθρώπινη υγεία.

Μεσοπρόθεσμος στόχος του κινήματος θα έπρεπε να είναι η **ανάληψη από το λαό, μέσα από τις δημοτικές εκλογές, όσο το δυνατόν περισσότερων Δήμων, με ένα πρόγραμμα Περιεκτικής Δημοκρατίας**, που θα σήμαινε την εξάπλωση των νέων θεσμών ισοκατανομής της πολιτικής και οικονομικής δύναμης σε μεγάλη κλίμακα, **με στόχο την ουσιαστική αντικατάσταση της σημερινής δημοτικής εξουσίας την επόμενη μέρα των εκλογών από τις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών και την έναρξη υλοποίησης της μεταβατικής στρατηγικής για μια Περιεκτική Δημοκρατία.**

ΛΥΣΕΙΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΘΕΛΗΣΟΥΜΕ!

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΡΑ:

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ Ο.Ν.Ε./Ε.Ε. – ΧΑΡΑΤΣΙ ΣΤΙΣ ΕΛΙΤ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥΣ

**ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ,
ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

www.inclusivedemocracy.org/pd | Επικοινωνία: peridimok@gmail.com